

Explaining the Role of Security Components in the Level of Social Hope and Development of Tehran Citizens

Alireza Azimi

PhD Student in Sociology, Faculty of Humanities, Garmsar Branch, Islamic Azad University, Garmsar, Iran

Nayer Pirahari*

Assistant Professor, Department of Sociology, Faculty of Humanities, Garmsar Branch, Islamic Azad University, Garmsar, Iran

Shideh Parnian

Assistant Professor, Department of Sociology, Faculty of Humanities, Garmsar Branch, Islamic Azad University, Garmsar, Iran

Abstract:

Objective: Social hope, as a cognitive state as well as a feeling, affects a person's confidence, social performance, and expectation of a good life. On the other hand, security feeling has an important role in creating and strengthening social hope. This research aims to explain the role of security components in the level of social hope directly and also mediate the role of social trust among Tehran citizens.

Methods: The structural equation modeling method was used to analyze the data of Tehran citizens and according to Cochran's formula, 400 people were randomly selected as a sample. The measurement tools include a questionnaire with 40 items (variables of military security, 7 items, social security, 6 items, life security, 6 items, economic security, 9 items, social trust, 6 items, and social hope, 6 items) and a five-point Likert scale, which has content validity and its reliability was confirmed by Cronbach's alpha coefficient (0.860).

Findings: The effect of "military security", "social security", "life security" and "economics" on positive social hope is investigated. On the other hand, the effects of these variables are investigated by the mediating role of social trust on social hope, and therefore, social trust improves the relationship between the components of security and social hope.

Conclusion: Security can improve the hope of the individual and society and also their future hope. By increasing the sense of security, people show their best and their personal and social development, and also, their social hope will be progressed.

Keywords: Social Security, Social Development, Social Hope, Social Trust, Structural Equation Modeling.

¹ Email: n-pirahari@yahoo.com (Corresponding Author)

تبیین نقش مؤلفه‌های امنیت بر سطح امید و توسعه اجتماعی شهروندان تهرانی

علیرضا عظیمی^۱، نیر پیراهری^{۲*}، شیده پرنیان^۳

تاریخ دریافت مقاله: ۱۴۰۳/۰۲/۲۵

تاریخ پذیرش مقاله: ۱۴۰۳/۰۴/۰۲

چکیده

هدف: امید اجتماعی به عنوان حالتی شناختی و همچنین یک احساس، بر اعتماد فرد به قابلیت خود، عملکرد اجتماعی، انتظار یک زندگی خوب و پیشرفت در آینده تأثیر می‌گذارد. از طرفی احساس امنیت در جامعه، یکی از مؤلفه‌های مهم در ایجاد و تقویت امید اجتماعی است. هدف از این تحقیق، تبیین نقش مؤلفه‌های امنیت بر میزان امید اجتماعی به صورت مستقیم و نیز با نقش میانجی اعتماد اجتماعی شهروندان شهر تهران می‌باشد.

روش‌ها: جهت تجزیه و تحلیل داده‌ها از روش مدل‌سازی معادلات ساختاری استفاده شد. جامعه آماری تحقیق، شهروندان تهرانی است که با توجه به فرمول کوکران، ۴۰۰ نفر به روش تصادفی به عنوان نمونه انتخاب شدند. ابزارهای اندازه‌گیری شامل پرسشنامه‌ای با ۴۰ گویه (متغیرهای امنیت نظامی ۷ گویه، امنیت اجتماعی ۶ گویه، امنیت جانی ۶ گویه، امنیت اقتصادی ۹ گویه، اعتماد اجتماعی ۶ گویه و امید اجتماعی ۶ گویه) و طیف پنج گزینه‌ای لیکرت است که روایی محتوای آن با نظر اساتید و پایایی آن با ضریب آلفای کرونباخ (۰/۸۶۰) تأیید شد.

یافته‌ها: تأثیر «امنیت نظامی»، «امنیت اجتماعی»، «امنیت جانی» و «اقتصادی» بر امید اجتماعی مثبت می‌باشد. از سوی دیگر، تأثیر این متغیرها با نقش میانجی اعتماد اجتماعی بر امید اجتماعی بررسی شد که بر این اساس، اعتماد اجتماعی، رابطه بین مؤلفه‌های امنیت و امید اجتماعی را بهبود می‌بخشد.

نتیجه‌گیری: امنیت می‌تواند امید و اعتماد فرد و جامعه به آینده را بهبود بخشد. با افزایش احساس امنیت، افراد می‌توانند بهترین حالات خود را به نمایش بگذارند، در توسعه شخصی و اجتماعی خود پیشرفت کنند و امید اجتماعی را نیز افزایش دهند.

واژگان کلیدی: امید اجتماعی، توسعه اجتماعی، امنیت اجتماعی، اعتماد اجتماعی، مدل‌سازی معادلات ساختاری.

^۱ دانشجوی دکتری جامعه‌شناسی، دانشکده علوم انسانی، واحد گرمسار، دانشگاه آزاد اسلامی، گرمسار، ایران

(E mail: alirezaazimi565@gmail.com)

^۲ استادیار گروه جامعه‌شناسی، دانشکده علوم انسانی، واحد گرمسار، دانشگاه آزاد اسلامی، گرمسار، ایران، (نویسنده مسئول)

(E mail: n-pirahari@yahoo.com)

^۳ استادیار گروه جامعه‌شناسی، دانشکده علوم انسانی، واحد گرمسار، دانشگاه آزاد اسلامی، گرمسار، ایران

(E mail: shidehparnian1138@yahoo.com)

۱- مقدمه

در ادبیات شرایط بیوپلیتیک معاصر، تمایل به قرار دادن امید به عنوان پادزهر ناامنی فراگیر به ویژه بعد از ۱۱ سپتامبر بسیار مورد توجه قرار گرفته است (ایوانس و راید^۱، ۲۰۱۴؛ ماسومی^۲، ۲۰۱۵؛ رابین^۳، ۲۰۱۶). با این حال، اگر به سابقه مفهومی امید نگرین شود، این ایده مطرح می‌شود که امید ذاتاً در تضاد با ترس، ناامنی و محرومیت است و هیچ امیدی بدون تراژدی ناامنی و ترس قابل تعریف نیست. امید اجتماعی به امیدی اشاره دارد که مرتبط با توسعه و پیشرفت جامعه است و بر اساس آرزوها و انتظارات افراد برای بهتر شدن زندگی، شرایط اجتماعی و ایجاد فرصت‌ها و امکانات برای تمامی افراد بر پایه عدالت استوار است. امید اجتماعی، تقویت خودکفایی، عدالت اجتماعی، توسعه پایدار، حفاظت از محیط‌زیست، آموزش و پرورش با کیفیت بالا، بهبود سلامت جامعه، دسترسی به فرصت‌های شغلی و کسب‌وکار، شفافیت و شراکت در تصمیم‌گیری‌های عمومی را در برمی‌گیرد و باعث ارتقای روحیه و انگیزه افراد، ایجاد اعتماد و همبستگی اجتماعی و بهبود کیفیت زندگی جامعه می‌شود. از طرفی، نقش امنیت در امید اجتماعی بسیار مهم و اساسی است، زیرا وقوع و حفظ امنیت در اجتماع، امید را به وجود می‌آورد و باعث می‌شود که افراد به آینده بهتری امیدوار باشند (الکان^۴، ۲۰۲۲: ۹). امنیت در ابعاد نظامی، اجتماعی، جانی و اقتصادی باعث می‌شود فرد بتواند به‌درستی و بدون نگرانی‌های زیاد در زندگی خود پیشرفت کند (سیمپسون^۵، ۲۰۲۱: ۲۷۵). علاوه بر این، از بعد اعتماد اجتماعی، هنگامی که اعتماد بین افراد و نهادها بالا باشد، امید اجتماعی نیز افزایش می‌یابد. در نتیجه، می‌توان گفت که از یک سو امنیت و امید اجتماعی، در رابطه‌ای تعاملی و متقابل قرار دارند و از سوی دیگر اعتماد اجتماعی بر این رابطه تعاملی، تاثیر افزایشی دارد. به همین دلیل، توجه به امنیت و پیشگیری از خطرات امنیتی، اساسی برای ایجاد و حفظ امید اجتماعی است (کوپمن^۶، ۲۰۱۶: ۱۱۰). هدف از این مطالعه، بررسی نقش مؤلفه‌های امنیت بر میزان امید اجتماعی با نقش میانجی اعتماد اجتماعی جهت درک بهتر از روابط بین این دو می‌باشد که می‌تواند مبنایی مستحکم برای تدوین سیاست‌ها و اقدامات مؤثر در تقویت امنیت و توسعه اجتماعی باشد.

۲- مبانی نظری

۲-۱- امید اجتماعی

مقوله «امید» از اواخر ۱۹۶۰، در چارچوب علمی مورد بررسی قرار گرفته و پایه و اساس نوعی از روان‌درمانی را تشکیل داده است (گریزی^۷، ۲۰۱۸). هنری دروش^۸ (۱۹۷۹)، جامعه‌شناس فرانسوی، در کتاب «جامعه‌شناسی امیدواری»^۹، مفاهیم امید، امید اجتماعی و امیدواری به آینده و نیز، دین، اتوپیا و انتظار (به مثابه سه جلوه اصلی امید در عصر حاضر) را مورد تحلیل جامعه‌شناختی قرار داده است (مدنی قهفرخی، ۱۳۹۷).

ریچارد رورتی^{۱۰}، فیلسوف و جامعه‌شناس آمریکایی، امید اجتماعی را تلاش، برنامه‌ریزی و همکاری افراد جامعه برای رسیدن به هدف تعریف می‌کند؛ خواه موفقیت کسب شود یا نشود (میرسپاسی، ۱۳۸۸: ۴۱). رورتی با طرح مفهوم امید اجتماعی معتقد است بشر به جایی رسیده که به جای دلبستگی به پروژه‌های عظیم تغییر اجتماعی، به اصلاح همین انسان خاکی و جامعه موجود بپردازد. البته نه بر اساس الگویی آرمانی، بلکه به اندازه‌ای که بتواند زندگی شرافتمندانه‌ای را برای افراد فراهم آورد (طاهری دمنه و

¹. Evans and Reid

². Massumi

³. Robin

⁴. Elcan

⁵. Simpson

⁶. Koopman

⁷. Guerrieri

⁸. Henri Desroche

⁹. the sociology of hope

¹⁰. Richard Rorty

کاظمی، ۱۳۹۹). به بیان ترنر^۱ (۱۳۹۷: ۶۶)، امید اجتماعی، در نهاد و آگاهی جمعی کنشگران در جریان است. از یک سو این مسئله مورد تأکید است که جامعه و نظام هنجاری آن، چگونه می‌تواند کم و کیف امید اجتماعی را تحت تأثیر قرار دهد و نیز بر چه اساسی تفاوت‌های گروهی، ارزشی و طبقاتی، تجربه‌های متفاوتی در مقوله اجتماعی پدید می‌آورند. از طرف دیگر، ضرورت دارد بیندیشیم که خود اندیشه امید به چه صورت می‌تواند ساختار اجتماعی را تحت تأثیر قرار دهد (امیرپناهی و همکاران، ۱۳۹۵).

۲-۲- امنیت

بر اساس فرهنگ وبستر، امنیت به معنای ایمن بودن، رهایی از خطر یا ترس و محافظت در برابر خرابکاری، جنایت، و غیره است. امنیت فرآیند برنامه‌ریزی است که چارچوبی برای حمایت از اعتماد عمومی به کسانی که ایمنی خود را در یک رویداد مدیریت می‌کنند، فراهم می‌کند (اوتول^۲ و همکاران، ۲۰۱۹). مفهوم امنیت با امنیت فردی ارتباط تنگاتنگی دارد و آرامش، ثبات و نظم اجتماعی در گرو احساس رضایت افراد در جامعه است. برداشت از مجموعه برخوردهای یک زندگی بدون دغدغه، تحت عنوان «احساس امنیت اجتماعی» یاد می‌شود. از این رو احساس امنیت اجتماعی یکی از مهمترین شاخص‌های اجتماعی، فرهنگی و اقتصادی محسوب می‌گردد (عشاق خسروشاهی و همکاران، ۱۳۹۸). همچنین در نظریه سلسله مراتب نیازهای مازلو، دومین نیاز انسان، «امنیت» است که بیانگر اهمیت آن است. امنیت انواع مختلفی دارد که چهار شکل آن در این مطالعه مورد بررسی قرار می‌گیرد:

۲-۲-۱- امنیت نظامی

رابرت ماندل، امنیت نظامی را میزان قابلیت نیروهای مسلح یک کشور برای حفاظت از حکومت و مردم در مقابل تهدیدات قهرآمیز تعریف کرده است. وی معتقد است که محور اصلی امنیت نظامی، جنگ و ابزار زور است و هدف آن، جلوگیری از بروز جنگ و در صورت واقع شدن، پیروزی در آن است. عنصر نظامی‌گری، معیار نهایی قضاوت درباره پتانسیل و توان حفظ امنیت ملی می‌باشد (تنهایی و همکاران، ۱۳۹۸). به اعتقاد بسیاری از پژوهشگران حوزه امنیت، مفهوم امنیت نظامی با مفاهیمی چون رقابت تسلیحاتی و معمای امنیت همسان شده است؛ چرا که اگر چه تلاش‌های یک دولت برای حفظ امنیت خویش ممکن است صرفاً انگیزه‌های دفاعی باشد، در نظر دولتهای دیگر، ممکن است تهاجمی تلقی شود که ناامنی دیگر کشورها را افزایش می‌دهد و بر این اساس دولتها را به اتخاذ معیارهای نظامی سوق داده و باعث دور باطل در حوزه تأمین امنیت نظامی برای یکدیگر می‌شود. از نظر مکتب کپنهاک، هدف مرجع در بخش نظامی، دولت است. آستانه امنیتی در بخش نظامی، به کارگیری زور یا تهدید به استفاده از زور است که می‌تواند روابط سیاسی اقتصادی و اجتماعی عادی را تحت الشعاع قرار دهد (عبدالله خانی، ۱۳۸۵: ۱۲۹).

۲-۲-۲- امنیت جانی

امنیت جانی به معنای حفظ سلامت جسمانی و حفاظت از جان فرد است که شامل تدابیری در جهت پیشگیری از وقوع حوادث و حملات ضدانسانی است. این شکل از امنیت ممکن است از طریق نیروهای نظامی و انتظامی اجرا و حمایت شوند. به عبارت دیگر، امنیت جانی به دنبال این است که از جان افراد در مواجهه با تهدیدات مختلف، مانند تهدیدات جنگی، تروریسم، خشونت و جنایت و عوامل دیگر محافظت کند (رانگل^۳، ۲۰۱۹: ۶۶۹).

^۱. Turner

^۲. O'Toole

^۳. Wrangel

۲-۲-۳- امنیت اقتصادی

امنیت اقتصادی عبارت است از میزان حفظ و ارتقای شیوه زندگی مردم جامعه از طریق تأمین کالاها و خدمات با تولید داخلی و بازارهای جهانی. جنبه‌های اصلی امنیت اقتصادی عبارتند از رشد و توزیع اقتصادی کالاها و خدمات. هدف امنیت در این رابطه، افزایش سلامت اقتصاد ملی از طریق بهبود نسبی آن در مقایسه با شرایط اقتصادی آن کشور در گذشته و نیز در مقایسه با دیگر کشورها است. انتقادی که امروزه در مورد نظریات رایج امنیت اقتصادی وجود دارد این است که آن را تنها در بعد امنیت ملی تلقی می‌کنند، اما با وجود این نظر، اهمیت بعد اقتصادی امنیت ملی، روزه‌روز افزون‌تر می‌شود. در پس نیت متفاوت طرفهای درگیر، کسب منافع اقتصادی عنصر اصلی و هدف استراتژیک در شکل‌گیری سیاستهای آنان می‌باشد (فتوحی و یزدان پناه، ۱۳۹۸). امروزه از اقتصاد نه تنها به عنوان مکمل عملیات نظامی بلکه به عنوان جایگزین استفاده می‌شود. به عبارت دیگر، اهمیت امنیت اقتصادی تا آنجاست که کلیه دولتمردان، حاضر به هزینه کردن و سرمایه‌گذاری ولو در بخش نظامی در این زمینه هستند. تهدیدات وجودی در بخش اقتصادی از نظر مکتب کپنهاک، در ماهیت و ذات اقتصاد بازار نهفته است. رقابت شدید خارجی، محدودیت صادرات محصولات داخلی، دخالت در قیمت‌ها، ارز و نرخ بهره، مشکلات کسب اعتبار و انواع دیون در مجموعه تهدیدات اقتصادی قرار دارد. در مجموع دو فاکتور اساسی می‌تواند تهدیدات بخش اقتصادی را به تهدیدات وجودی تبدیل کند: اول آنکه این تهدیدات، بقای جمعیت کشور را مورد تهدید قرار دهد و دوم، تهدیدات و آسیب‌پذیری‌های اقتصادی، تأثیر استراتژیک بر بخش نظامی داشته باشد (تنهایی و همکاران، ۱۳۹۸).

۲-۲-۴- امنیت اجتماعی

در حوزه داخلی، میزان امنیت در زندگی اجتماعی در جامعه، معیاری عمده برای ارزیابی توسعه‌یافتگی جوامع به شمار می‌آید و به عنوان پیش شرط هر نوع برنامه‌ریزی سیاسی، اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی جایگاه برجسته‌ای دارد (لک زایی، ۱۳۸۹: ۱۲). امنیت اجتماعی شامل دو بعد عینی و ذهنی است. در «بعد عینی»، به معنای شرایط و موقعیت ایمن و حفظ و گسترش آن برای افراد جامعه در مقابل عوامل بیرونی است و در «بعد ذهنی»، به معنای احساس امنیت و آرامش است (هزارجریبی، ۱۳۹۰: ۱۲۸). امنیت اجتماعی مبنای قضاوت در مورد میزان کلی امنیت در جامعه است و توانایی دولتها با آن سنجیده می‌شود و زیربنای امنیت ملی در مراحل بالاتر محسوب می‌شود. به زعم باندورا آنچه امنیت اجتماعی را تبیین می‌کند مفهوم جامعه‌پذیری از طریق فرآیند یادگیری اجتماعی است. وی معتقد است طی جامعه‌پذیری، افراد هنجارها و قواعد جامعه را برای خود درونی می‌کنند و آن را شامل عمومیت داشتن، گسترده بودن و مشترک بودن فرآیند جامعه‌پذیری افراد یک جامعه می‌داند (حیدری ساریان و دیگران، ۱۳۹۷: ۳۸۷). براساس نظریه هویت اجتماعی، افراد در طی فرایند جامعه‌پذیری از طریق شناخت یک سری تشابهات درون‌گروهی و تفاوت‌های برون‌گروهی به هویت اجتماعی دست پیدا می‌کنند (نوابخش و مقتدرزاده ملکی، ۱۳۹۱). احساس امنیت اجتماعی همان احساس آرامش و اطمینان خاطر افراد در حفظ ارزشهای مادی و معنوی آنان از خطرات گوناگون است. این ارزشها می‌تواند باورها، آزادی‌های فردی و جمعی یا نیازهایی چون اشتغال، امید به آینده و مسائل بهداشتی باشد (حسینی اخگر و دیگران، ۱۳۹۷: ۳۷).

هدف مرجع در بخش اجتماعی، «هویت» است. هویت در ارتباط با جامعه و دیگران معنا می‌یابد و شکل‌گیری و تغییر آن بسته به عوامل و شرایط مختلف در دو سطح خرد و کلان و ارتباط این دو سطح دارد (نوابخش و مقتدرزاده ملکی، ۱۳۹۱). از نظر مکتب کپنهاک دو عامل اساسی در تبدیل مسائل هویتی به تهدید وجودی نقش دارند: اول، مسئله تصورات صاحبان هویت است و اینکه حساسیت آنها به چیست؛ مثلاً ممکن است برای برخی، مهاجرت و اختلاط نژادی بسیار مهم و تحریک‌پذیر باشد تا جایی که آن را

به یک موضوع امنیتی تبدیل کند. دوم، صرفاً زمانی تهدیدات و آسیب‌پذیری‌های اجتماعی منجر به تهدیدات وجودی می‌شوند که به کشمکش و منازعه میان دولتها دامن بزنند (عبدالله خانی؛ ۱۳۸۹: ۱۳۰).

۲-۲-۴-۱- امنیت و امید اجتماعی

پارسونز مسئله امنیت را اساس کار نظریه‌پردازی خود قرار داد و محور اصلی رویکرد تحلیلی وی پیرامون کنش، مسئله نظم و به تعبیری امنیت است. او جامعه را به خرده نظام‌هایی تقسیم نمود که هر یک دارای کارکردی ویژه است و میزان توانمندی آنان در ایفای کارکردها، عامل بقای آنها محسوب می‌گردد. در مقابل، به هر میزانی که در انجام کارکردها، بالاخص انسجام و یگانگی، کاستی وجود داشته باشد، امنیت جامعه خدشه‌دار و خطر فروپاشی و زوال دو چندان می‌گردد. در صورتی که انسان‌ها در نظام اجتماعی در معرض خطر واقع گردند، به احتمال زیاد ترس زیادی بر آنان غلبه خواهد نمود که می‌تواند آنان را به کناره‌گیری از زندگی عمومی تشویق نماید، به دیگران بی‌اعتماد سازد و آنان را به کنش‌هایی وادار نماید که از سرزندگی و امید اجتماعی در جامعه بکاهد. در صورتی که حس فقدان امنیت در میان بخشی از شهروندان حتی در برخی زمینه‌ها شکل گیرد، خیلی سریع در سطح اجتماع گسترش می‌یابد و بی‌اعتمادی در میان مردم نسبت به یکدیگر و نیز یأس و ناامیدی را بسط می‌دهد (حسنی، ۱۳۹۸: ۱۶).

از جمله رویکردهای تبیینی که در حوزه اثرگذاری امنیت اجتماعی بر گسترش امید اجتماعی از مرجعیت بالایی برخوردار است، رویکرد هستی‌شناختی یا وجودگرایی است که به مثابه واکنشی نسبت به مصرف‌گرایی، مادی‌گرایی، از خودبیگانگی و فقدان توجه به دغدغه‌های اصیل انسان مطرح گردیده است (میکولینسر و شاور، ۲۰۱۲: ۱۵۱). این رویکرد، در حوزه‌های گوناگون به عنوان وضعیتی مشترک برای تمامی افراد، فارغ از توجه به شاخص‌های زمینه‌ای، به ارزیابی مسائل محوری نظیر امنیت و آزادی در بسترهای مختلف زندگی می‌پردازد. به باور گیدنز، ایمن بودن به معنای برخورداری از پاسخ‌هایی در سطح خودآگاه و ناخودآگاه برای برخی پرسش‌های وجودی بنیادین است که عمدتاً همه انسان‌ها طی دوران زیستی خود مطرح می‌نمایند. به تعبیری دیگر، امنیت هستی‌شناختی یا وجودی، حفاظت و حراست از تهدیداتی است که به انسان امکان می‌دهد تا امید و شهادتش را در مقابل هر نوع شرایط تخریب‌گر و تضعیف‌کننده حفظ نماید. لذا هر عاملی که سبب به خطر افتادن معانی، ارزش‌ها و نمادهای مرتبط با آن نزد انسان می‌گردد، باعث ایجاد نوعی احساس ناامنی وجودی در انسان می‌شود (یاریان و همکاران، ۱۳۹۸: ۱۰).

آنتونی گیدنز متغیرهایی همچون روابط اجتماعی، خطر کردن، اضطراب وجودی، نظام‌های انتزاعی و اعتماد بنیادین را برای تبیین امنیت به خدمت گرفته است. وی روابط اجتماعی در دنیای مدرن را با مفهوم «از جا کنده‌گی» توضیح می‌دهد. از نظر او رابطه بین سنت و مدرنیته، بیانگر کنده شدن روابط اجتماعی از محیط‌های محلی هم‌کنش (سنتی) و تجدید ساختار این محیط‌ها در راستای پهنه‌های نامحدود زمانی و مکانی می‌داند (گیدنز، ۲۷: ۱۳۹۷). نگرش به آینده از نظر گیدنز را می‌توان در این موارد قالب‌بندی نمود: ۱. خوش‌بینانه به دلیل وجود بازاندیشی؛ ۲. نگرانی از بابت تشدید بازاندیشی و خطرات اجتماعی آن؛ ۳. دیدن مدرنیته متأخر به مثابه نیرویی ویرانگر که قابل کنترل نیست؛ ۴. امیدوار بودن با امید اتوپیایی واقع‌گرایی، زیرا بشر می‌خواهد کنترل نیروی مدرنیته را به دست بگیرد. از آن جا که امید اجتماعی مقوله‌ای است که هم فرد و هم اجتماع در کاهش و افزایش آن دخیل هستند، می‌توان آن را به نظریه «عاملیت و ساختار» گیدنز مرتبط کرد. به بیان گیدنز، عاملیت و ساختار را نمی‌توان جدا از هم تصور کرد؛ آنها دو روی یک سکه‌اند. هر کنش اجتماعی دربرگیرنده ساختاری است و هر ساختاری به کنش اجتماعی نیاز دارد (اپلرود و ادلس، ۱۴۰۱: ۹۶۹).

از دیدگاه گیدنز، امنیت وجودی و انسانی، شکلی از احساس تداوم و نظم در رویدادها، بالاخص آن‌هایی هستند که در محیط ادراکی فرد قرار ندارند؛ شکلی از احساس امنیت انسان در جهان به شکلی که اعتماد و اطمینان دیگران را جلب نماید و از این منظر، آرامش روانی انسان حفظ گردد، اطمینان از این حیث است که جهان آن طوری هست که باید باشد. امنیت وجودی،

شکل‌گیری مصونیت احساسی یا هیجانی در مقابل تشویش‌ها و اضطراباتی است که انسان در آینده با آن‌ها روبرو می‌گردد و امید و شهادت خود را در مقابل آن‌ها حفظ می‌نماید (دهقانی و وهاب‌پور، ۱۳۹۱). برخورداری از امنیت وجودی، بستری برای شکل‌گیری امید اجتماعی و امیدواری نسبت به آینده است. امنیت هستی‌شناختی از منظر گیدنز، برخورداری از پاسخ‌هایی در سطح ناخودآگاه و خودآگاه عملی برای پرسش‌های وجودی اساسی است که تمامی آدم‌ها در زندگی روزمره شان با آن مواجه هستند. ایمان داشتن به موجودیت مستقل افراد که امنیت وجودی، تضمین‌کننده آن است، سرچشمه اضطراب است. به تعبیری، پرسش‌های وجودی که با تأکید بر چیستی هویت فرد، ضمن تأکید بر تمایز هویت اشخاص و اشیاء، این هویت را بر مبنای ماندگاری و تداوم در زمان مورد توجه قرار می‌دهد. هویت فردی، همان خودی است که انسان آن را به مثابه بازتابی از زندگی‌نامه خود می‌پذیرد (گیدنز، ۱۳۹۷: ۱۹).

در مطالعات اریکسون نیز مانند گیدنز، هویت به مثابه سازوکاری کنترل‌کننده اضطراب و تقویت‌کننده اعتماد و امید در واکنش به تغییرات سریع و در هم گسیخته تعبیر می‌گردد. در رویکرد امنیت هستی‌شناختی، هویت و کنش به تقویت یکدیگر اقدام می‌کنند و عدم قطعیت، به مثابه یک عامل تهدیدزا محسوب می‌گردد. امنیت هستی‌شناختی، امنیت نفس و شخصیت بوده که احساسی ذهنی و روانی ایجاد می‌نماید. هویت، کنش و انتخاب‌های انسانی را شکل می‌بخشد. اساس کارگزاری یک هویت ثابت انسانی و تعریف از آن، کنش را امکان‌پذیر می‌نماید. در عین حال، کنش نیز اقدام به حفظ و تثبیت هویت می‌نماید. بازیگران و کنشگران از عدم اطمینان و قطعیت به مثابه یک تهدید هویتی مضطرب می‌گردند، چراکه فقدان قطعیت، هویت و تعریف از خود، واکنش برخاسته از آن را خنثی می‌نماید، تعیین اهداف را با مشکل مواجه ساخته و مفهوم عاملیت را مخدوش می‌نماید (شیهان، ۱۳۸۸: ۵۹). به باور گیدنز، کنشگران اعم از انسان‌ها و دولت‌ها، در مواقعی که با تشویش و اضطراب وجودی ناشی از فقدان قطعیت و بی‌ثباتی‌های معرفتی و شناختی مواجه می‌گردند، تلاش می‌نمایند به واسطه عادی‌سازی روال‌های جاری و عادی بدان غلبه نمایند. میتزن به‌منظور غلبه بر این عدم اطمینان، از رویکرد عادی‌سازی بهره می‌گیرد. به باور وی، عادی‌سازی، عدم قطعیت و محیط تهدیدزا را تحت کنترل شناختی قرار می‌دهد و لذا کنش را ممکن می‌سازد. این راهبرد، بی‌نظمی، اضطراب و ناامیدی ناشی از عدم قطعیت را حل می‌کند و به کنشگران این اجازه را می‌دهد تا مفهوم از خود و هویت را حفظ نمایند (میتزن^۱، ۲۰۰۴: ۱۰۱).

گیدنز از حفظ عادات و روال‌های روزمره با عنوان پیلۀ محافظ یاد می‌کند که به افراد این امکان را می‌دهند که در مقابل پیشامدهای ناگوار زندگی، امید و شهادت خویش را حفظ نمایند. لذا پیله‌های محافظ، حفاظت دفاعی در مقابل مخاطرات متصور از دنیای بیرونی هستند که بر اساس اعتماد بنیادین شکل می‌گیرند (گیدنز، ۱۳۸۰: ۶۲). از سوی دیگر، بر مبنای رویکرد امنیت هستی‌شناختی، کنشگران در فضای عدم قطعیت و آشفتگی، رویکرد عادی‌سازی تعاملات اجتماعی را به کار می‌گیرند. به مجموعه عادات روزمره فردی شده‌ای که کنشگران بدان شکل می‌بخشند، نظام اعتماد پایه بنیادین اطلاق می‌گردد که کنشگران را قادر می‌نماید تا هویت خود را به صورت منسجم تعریف نمایند. اعتماد بنیادین از منظر گیدنزی، نوعی جهش در فضای تعهد است. در مقابل انسان‌هایی که همواره پیش‌روی ما هستند، نیازی به اعتماد نداریم چراکه تمامی فعالیت‌های آن‌ها تحت کنترل ما بوده و این یعنی اطمینان (رستمی و غلامی، ۱۳۹۴، ۱۶۰). بنابراین، می‌توان گفت که امنیت در اجتماع نقش بسیار مهمی در امید و اعتماد افراد به آینده دارد. همچنین، تقویت امنیت در تمامی ابعاد زندگی، بهبود حالت روحی و روانی افراد را به همراه دارد و در نهایت به توسعه و پیشرفت جامعه کمک می‌کند.

۲-۲-۴-۲- امنیت و توسعه اجتماعی

توسعه اجتماعی فرایندی از تغییرات است که به بهبود خوب زیستن و روابط اجتماعی منجر می‌شود و با اصول حکومت

^۱. Mitzen

دموکراتیک، سازگارتر است (موسسه مطالعات توسعه اجتماعی سازمان ملل، ۲۰۱۶). سید علی پور و همکاران (۱۳۹۸: ۳) می‌گویند از نظر آسیب‌شناسی امنیت، تراکم و انبوهی جمعیت در کلان‌شهرها به خودی خود ناپایداری امنیتی شدیدی ایجاد می‌کند و مسائلی چون نرخ بالای مهاجرت و تضعیف روابط خانوادگی و خویشاوندی، زمینه انحرافات اجتماعی را پدید می‌آورد. از نظر درویشی و همکاران (۱۴۰۰)، این امور موجب عدم توسعه یافتگی برخی مناطق تهران شده و احساس امنیت شهروندان نیز تحت تأثیر قرار گرفته است. ایشان در تحقیق خود نشان داده‌اند که با تجربه سطح بهتری از توسعه اجتماعی، (با شاخص‌های کیفیت زندگی، سرمایه اجتماعی و رفاه اجتماعی)، میزان احساس امنیت اجتماعی در جامعه افزایش می‌یابد.

۳. پیشینه‌های پژوهش

پژوهش‌های حوزه امید اجتماعی و امیدواری به آینده را می‌توان به سه دسته تقسیم نمود: دسته نخست به «مفهوم امید و امید اجتماعی» پرداخته‌اند که دغدغه مؤلفان آن‌ها، سنجش، ایضاح مفهومی و مسئله‌مند شدن امید اجتماعی و تشریح ابعاد آن است. دسته دوم، منابع و عوامل مؤثر بر امید و امید اجتماعی، به ویژه میزان امید به آینده را مورد مطالعه قرار می‌دهند. دسته سوم، به پیامدهای امید و امید اجتماعی اختصاص دارند.

این تحقیق قصد دارد دایره وسیع‌تری از متغیرهای جامعه‌شناختی مؤثر بر میزان امید شهروندان تهرانی را بررسی کند. لذا برای دستیابی به این هدف، از طریق بررسی ادبیات نظری مرتبط با موضوع و همین‌طور گفت‌وگو و مشاوره با صاحب‌نظران، شش متغیر مستقل (امنیت اجتماعی، امنیت جانی، امنیت اقتصادی و امنیت نظامی) را شناسایی نموده و روابط آن‌ها را از طریق متغیر میانجی اعتماد عمومی با متغیر وابسته (امید اجتماعی) بررسی می‌نماید. لذا می‌توان گفت که مطالعه حاضر به لحاظ تعداد عامل‌های مورد بررسی با مطالعات پیشین تفاوت قابل توجهی دارد. پیشینه تحقیقات انجام شده در این حوزه به شرح زیر است:

جدول (۱) پیشینه تحقیقات انجام‌شده

کشور	اهداف	افق زمانی	روش‌شناسی‌ها
آمریکا	بررسی دو رویکرد مفهومی برای تعریف تاب‌آوری و پیامدهای تأثیر آن بر تنش روانی منطقی	سال ۲۰۲۲	به روش پیمایشی و با استفاده از ابزار پرسشنامه
انگلستان	بررسی رابطه بین امید به عنوان متغیر وابسته و تمرکز بر انگیزه‌های فردی، دستیابی به اهداف و توانایی‌های شخصی	مقطعی سال ۲۰۲۱	تحلیل همبستگی
چین	بررسی میزان حمایت اجتماعی و رابطه سطح عمومی شادی با امید اجتماعی	مقطعی سال ۲۰۲۰	پیمایشی/همبستگی/با استفاده از ابزار پرسشنامه
آمریکا	اثرات تبعیض درک شده و موقعیت اجتماعی ادراک شده بر امید اجتماعی	۲۰۲۰	پیمایشی/همبستگی/با استفاده از ابزار پرسشنامه
عراق	بررسی تأثیر انگیزه‌های فردی و توانایی‌های شخصی افراد و تأثیر آن‌ها بر مشارکت و امید اجتماعی	۲۰۱۹	کیفی
انگلستان	بررسی ابعاد اجتماعی و سیاسی امید	۲۰۱۹	مروری
ایران	بررسی امید اجتماعی در ایران	۱۳۹۹	تحلیل مضمون
ایران	بررسی عوامل جمعیتی و اقتصادی-اجتماعی مؤثر بر امید اجتماعی	۱۳۹۹	پیمایشی و با استفاده از داده‌های کمی
ایران	بررسی مفهوم امید اجتماعی	۱۳۹۸	تحلیل محتوا
ایران	بررسی میزان تأثیرگذاری امنیت اجتماعی بر سطح امید به آینده	۱۳۹۸	پیمایشی توصیفی
ایران	بررسی عوامل مؤثر بر میزان امید در میان دانشجویان دانشگاه‌های آزاد و پیام نور	۱۳۹۵-۱۳۹۶	پژوهش توصیفی-پیمایشی
ایران	عوامل اجتماعی مؤثر بر امید به آینده دانشجویان دانشگاه تهران	۱۳۹۷	رگرسیون

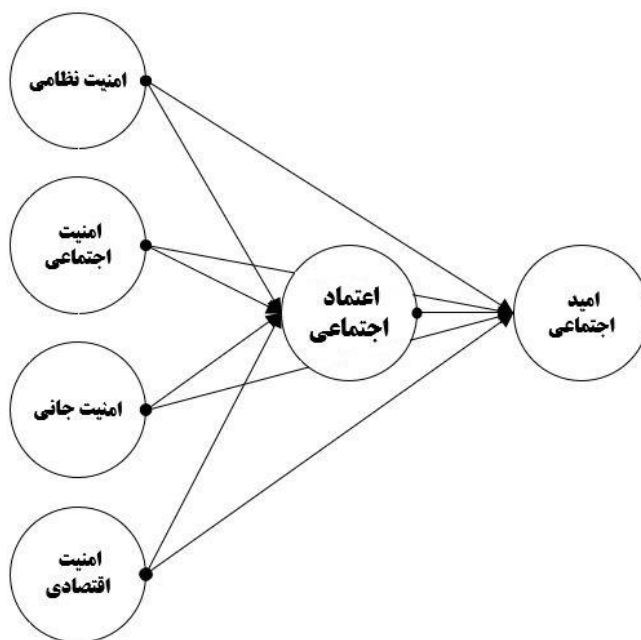
کشور	اهداف	افق زمانی	روش‌شناسی‌ها
ایران	بررسی عوامل جامعه‌شناختی مؤثر بر امید به آینده حاشیه‌نشینان تبریز	۱۳۹۷	معادلات ساختاری و تحلیل رگرسیون
ایران	بررسی امید اجتماعی در بین دانشجویان و جوانان غیردانشگاهی در شهر تهران	۱۳۹۷	روش مطالعه کمی

منبع: یافته‌های تحقیق.

بعضی از تحقیقات پیشین به صورت تحلیل محتوا به مؤلفه‌های امید اجتماعی پرداختند و دسته دیگری به صورت داده‌بنیاد جهت ارائه تعاریف و نظریه‌هایی در خصوص امید اجتماعی پرداخته‌شده‌اند که در دسته پژوهش‌های کیفی قرار گرفتند. نتایجی که از پژوهش‌های کیفی به دست آمد، مضامین امید اجتماعی، به ترتیب: ۱. امید اجتماعی به مثابه امر مشترک، ۲. افسون و افسانه‌زدایی از امید اجتماعی، ۳. آینده‌ها، ۴. عاملیت و ۵. دوگانه خیر و شر حاکمیت نام‌گذاری شد، ولی در پژوهش حاضر، کار به صورت پیمایش و ابزار آن پرسشنامه انجام شده است. کما این که بعضی از پژوهش‌های پیشین نیز به صورت پیمایش انجام شده‌اند. در تحقیقات قبلی، عواملی که تأثیر آنها روی میزان امید اجتماعی سنجیده شده‌اند، عوامل جمعیتی، اقتصادی و اجتماعی است که شامل اعتماد عمومی، امنیت (جانی، مالی، روانی و ...)، تعلق اجتماعی، احساس شایستگی، مشارکت اجتماعی، دینداری، احساس انومی، احساس محرومیت و بی‌عدالتی، پایگاه اجتماعی-اقتصادی، سرمایه اجتماعی دانست. شایان ذکر است که آن تحقیقات به دو الی سه متغیر در پژوهش‌های خود اشاره نموده‌اند، ولی پژوهش حاضر به چند متغیر مستقل از قبیل مؤلفه‌های امنیت و متغیر میانجی اعتماد اجتماعی پرداخته است. همچنین، از دیگر تفاوت‌های این پژوهش با سایر پژوهش‌ها در جامعه آماری آن است. پژوهش حاضر به کلیه شهروندان تهرانی پرداخته، ولی در پژوهش‌های دیگر به قشر دانشجوی، خانواده‌های شاهد و ایثارگر، شهرستان‌های دیگر کشور از قبیل تبریز، اراک، بندرعباس پرداخته‌اند. لذا، پژوهش حاضر می‌تواند مکمل پژوهش‌های دیگر باشد.

۴. روش‌شناسی پژوهش

نقش امنیت در امید اجتماعی بر اساس مدل زیر تبیین خواهد شد:

شکل (۱) مدل مفهومی تحقیق

با توجه به مدل مفهومی مذکور، فرضیات تحقیق به صورت ذیل قابل طرح است:

- ۱- امنیت نظامی بر امید اجتماعی به طور مستقیم و از طریق متغیر میانجی اعتماد اجتماعی تأثیر دارد.
- ۲- امنیت اجتماعی بر امید اجتماعی به طور مستقیم و از طریق متغیر میانجی اعتماد اجتماعی تأثیر دارد.
- ۳- امنیت جانی بر امید اجتماعی به طور مستقیم و از طریق متغیر میانجی اعتماد اجتماعی تأثیر دارد.
- ۴- امنیت اقتصادی بر امید اجتماعی به طور مستقیم و از طریق متغیر میانجی اعتماد اجتماعی تأثیر دارد.
- ۵- اعتماد اجتماعی بر امید اجتماعی تأثیر دارد.

جامعه آماری پژوهش نیز شامل کلیه شهروندان تهرانی در گروه های سنی ۱۵ تا ۶۵ سال است که بر پایه فرمول کوکران، ۳۸۴ نفر به عنوان حجم نمونه تعیین شد که برای اطمینان این تعداد به ۴۰۰ نمونه افزایش پیدا کرد. شیوه نمونه گیری در پژوهش حاضر به شکل دو مرحله ای انجام شده است. ابتدا به صورت نمونه گیری خوشه ای و سپس از بین مناطق انتخابی، شهروندان پاسخگو به صورت نمونه گیری تصادفی ساده انتخاب شدند. در جدول شماره ۲ نحوه نمونه گیری در پژوهش حاضر نشان داده شده است. گفتنی است با استفاده از نقشه بلوک های سازمان آمار و انتخاب حوزه ها در داخل هر یک از مناطق، بطور متوسط در هر منطقه ۵ حوزه انتخاب گردید. در داخل هر حوزه، دو بلوک بصورت تصادفی انتخاب شد و نقطه شروع در هر بلوک جنوب شرقی آن بلوک قرار داده شد و در ابتدا با استفاده از فهرست برداری کل پلاک ها، واحدهای هر بلوک مشخص شد. بر اساس روش نمونه گیری تصادفی سیستماتیک، خانوارهای نمونه انتخاب شدند و در داخل هر یک از منازل، از افراد واجد شرایط (در صورت وجود و اعلام آمادگی) نظرسنجی به عمل آمد. البته در صورت نبود افراد، نمونه از پلاک های بعدی به عنوان جایگزین انتخاب شد.

جدول (۲) نحوه نمونه گیری پژوهش

نام خوشه	مناطق انتخاب شده	جمعیت هر منطقه	درصد سهم هر منطقه	نمونه هر منطقه
شمال	۱	۴۹۳۸۸۹	۹	۳۶
جنوب	۱۶	۲۶۷۶۷۸	۵	۲۰
	۱۸	۴۱۹۲۴۹	۸	۳۲
شرق	۴	۹۱۷۲۶۱	۱۸	۷۲
	۸	۴۲۸۰۴۴	۸	۳۲
	۱۵	۶۵۹۴۶۸	۱۳	۵۲
غرب	۲	۶۹۲۵۷۹	۱۳	۵۲
	۵	۸۵۶۵۶۵	۱۶	۶۴
مرکز	۶	۲۵۰۷۵۳	۵	۲۰
	۱۲	۲۴۰۹۰۹	۵	۲۰
جمع	-	۵۲۲۳۳۹۵	۱۰۰	۴۰۰

منبع: یافته های تحقیق.

در این تحقیق، پس از مطالعه کتابخانه ای، آمار و اطلاعات مورد نیاز با استفاده از پرسشنامه و از طریق بومی سازی ابزارهای سنجش مشابه خارجی، جمع آوری شد و نیز برای تکمیل بخش های نظری از روش کتابخانه ای و به صورت فیش برداری از مقالات مرتبط استفاده گردید. در ادامه برای گردآوری داده های مورد نیاز آماری از روش میدانی (توزیع پرسشنامه) مورد استفاده قرار گرفت.

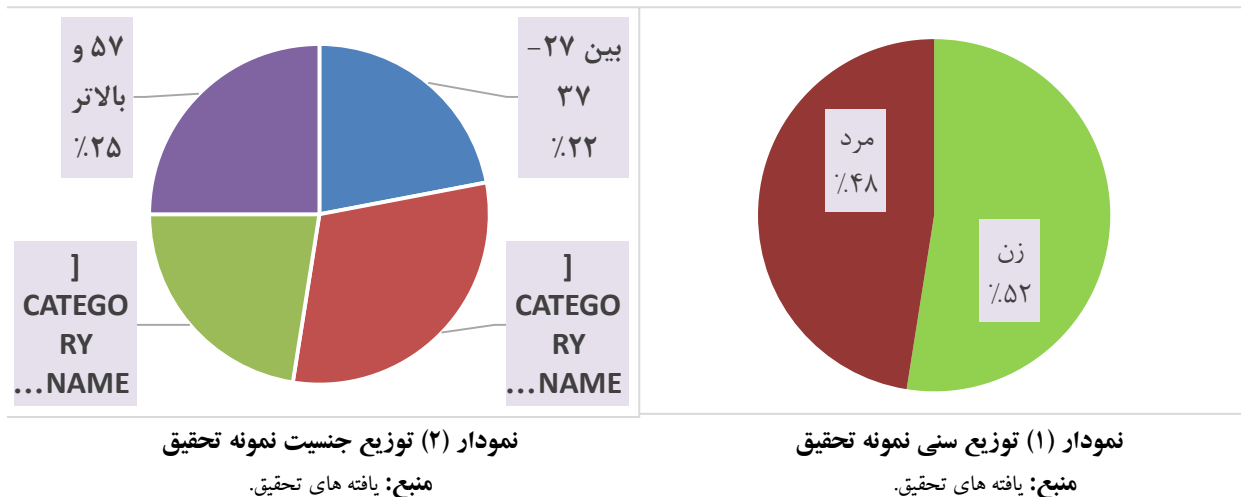
لازم به ذکر است پرسشنامه تحقیق به صورت آنلاین طراحی شده و لینک آن برای پاسخگویی به اعضای نمونه تحقیق ارسال شده است. ابزار گردآوری داده‌ها در این تحقیق، پرسشنامه طراحی شده توسط محقق و بر اساس طیف پنج گزینه‌ای لیکرت است. در راستای سنجش پایایی پرسشنامه از ضریب آلفای کرونباخ استفاده شد که برای تمامی متغیرها ۰/۸۶ به دست آمده و برای هر یک از متغیرهای پرسشنامه، در جدول ۳ ارائه شده است؛ بنابراین با توجه به اینکه ضریب به دست آمده، بزرگ‌تر از مقدار استاندارد ۰/۷ است، پرسشنامه از پایایی مناسبی برخوردار است.

جدول (۳) گروه‌بندی سؤال‌های پرسشنامه و پایایی هر مؤلفه

متغیر	تعداد	شماره ردیف سوال	آلفای کرونباخ
امنیت نظامی	۷	۷-۱	۰/۷۹
امنیت اجتماعی	۶	۱۳-۸	۰/۷۸۲
امنیت جانی	۶	۱۹-۱۴	۰/۷۸۱
امنیت اقتصادی	۹	۲۸-۲۰	۰/۸۰۶
اعتماد اجتماعی	۶	۳۴-۲۹	۰/۸۱۹
امید اجتماعی	۶	۴۰-۳۵	۰/۷۷۸

منبع: یافته‌های تحقیق.

برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از روش مدل‌سازی معادلات ساختاری با نرم‌افزار PLS استفاده شده است. در این پژوهش، افراد مورد مطالعه دارای این ویژگی‌ها هستند: ۵۲/۵ درصد را زنان و ۴۷/۵ درصد را مردان تشکیل می‌دهند. همچنین ۲۲ درصد در گروه ۲۷-۳۷ سال، ۳۰/۵ درصد در گروه سنی ۳۷-۴۷ سال، ۲۲/۵ درصد در گروه سنی ۴۷-۵۷ سال و ۲۵ درصد مابقی متعلق به سایر گروه‌های سنی می‌باشد. در گروه تحصیلات اغلب افراد با میزان ۲۷ درصد دارای تحصیلات دیپلم، ۲۶/۳ درصد لیسانس، ۲۶/۸ درصد تحصیلات فوق لیسانس و کمترین میزان افراد فوق دیپلم با ۵/۳ درصد بودند و ۱۴/۶ درصد مابقی در مقطع دکتری و زیردیپلم بوده‌اند. وضعیت تأهل و میزان فعالیت پاسخگویان نیز نشان داد که اکثریت افراد (۶۰/۳ درصد) متأهل بودند و افراد مجرد، مطلقه، همسر فوت شده، و سایر موارد، ۳۹/۷ درصد دیگر را به خود اختصاص دادند. در گروه فعالیت پاسخگویان، ۵۲/۵ درصد شاغل، ۱۹/۳ درصد بازنشسته، ۱۰ درصد دانشجو، ۹/۵ درصد بیکار و ۸/۷ درصد مابقی در گروه سایر فعالیت‌ها بودند. به لحاظ توزیع فراوانی قومیت نیز اغلب افراد جز قوم فارس به میزان ۴۳/۵ درصد، قوم آذری به میزان ۲۱/۳ درصد و کمترین آنان به میزان ۱/۵ درصد قوم بلوچ بوده و ۳۳/۷ درصد مابقی را اقوام کرد، لر، گیلک و سایرین تشکیل داده‌اند. سرانجام، اکثریت افراد در نمونه تحقیق به میزان ۴۷/۲ درصد دارای درآمد ماهانه ۷-۱۴ میلیون تومان بودند. ۲۸/۸ درصد درآمد ماهانه ۱۴-۲۱ میلیون تومان، ۱۵/۲ درصد درآمد کمتر از ۷ میلیون تومان و ۸/۸ درصد نیز درآمد بالای ۲۱ میلیون تومان داشتند. در ادامه برخی از ویژگی‌های جمعیت شناختی نمونه مورد مطالعه در این تحقیق به شکل نمودار ارائه شده است.

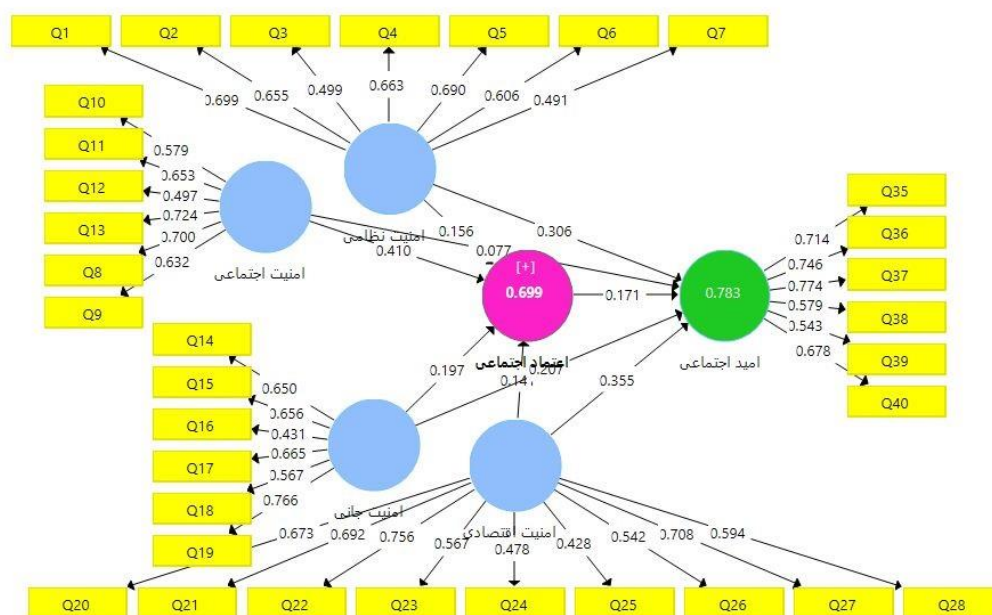
۵. تجزیه و تحلیل داده ها

جهت برازش مدل به روش PLS، دو نوع آزمون الگوی اندازه گیری (مربوط به بررسی روایی و پایایی ابزار اندازه گیری) و الگوی ساختاری (آزمون فرضیات تحقیق و اثر متغیرهای پنهان بر یکدیگر)، مطرح می شود. در آزمون اول، پایایی و روایی الگو مورد بررسی قرار می گیرد. پایایی آزمون، به دقت اندازه گیری و ثبات آن مربوط است. برای بررسی پایایی، دو نوع آزمون همسانی درونی و پایایی ترکیبی مورد بررسی قرار گرفته است:

ضرایب بارهای عاملی: در تمامی سازه های مدل، بارهای عاملی دارای مقادیر بیشتر از ۰/۳ می باشند؛ بنابراین پایایی مدل اندازه گیری قابل قبول می باشد که نشان دهنده برازش مناسب مدل اندازه گیری است.

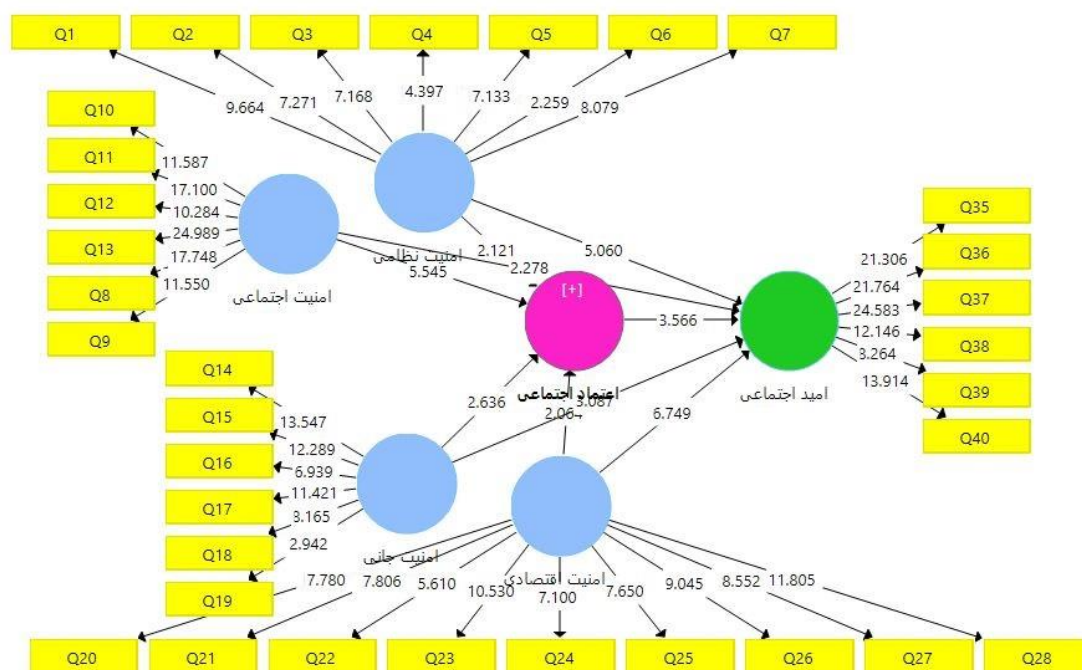
آلفای کرونباخ و پایایی ترکیبی: ضرایب آلفای کرونباخ و پایایی ترکیبی سازه ها بیانگر نسبت واریانس بین هر سازه و شاخص هایش به واریانس کل سازه می باشد. ضریب پایایی بالاتر از ۰/۷ عنوان میزان قابل قبول شناخته شده است. نتایج بررسی ضرایب پایایی نشان می دهد ضرایب به دست آمده بالاتر از ۰/۷ می باشد.

روایی همگرا: در پژوهش حاضر به منظور بررسی روایی همگرا از شاخص میانگین واریانس استخراج شده (AVE) استفاده شده است. AVE میزان همبستگی یک سازه با شاخص های خود را نشان می دهد. فورنل و لارکر (۱۹۸۱) این معیار را برای سنجش روایی همگرا معرفی کرده و اظهار داشتند که مقدار بحرانی این مقدار ۰/۵ می باشد. بدان معنا که مقدار بالای ۰/۵ روایی همگرا قابل قبول را نشان می دهد. نتایج حاصل از بررسی روایی همگرای سازه های مدل نشان می دهد، مقدار AVE برای تمامی سازه های مدل بالاتر از مقدار ملاک ۰/۵ به دست آمده است، در نتیجه روایی همگرای مدل و برازش مدل های اندازه گیری تأیید می شود. مطابق با الگوریتم تحلیل داده ها در روش PLS پس از برازش مدل های اندازه گیری نوبت به برازش مدل ساختاری تحقیق می رسد. با توجه به تخمین مدل، ضرایب استاندارد و آماره t در شکل ۱ و ۲ نشان داده شده است:

شکل (۲) برآورد استاندارد از مدل

منبع: یافته‌های تحقیق.

شکل (۳) ضرایب معناداری t

منبع: یافته‌های تحقیق.

همان‌طور که در شکل ۳ مشاهده می‌شود، سطح معناداری t، در تمامی مسیرهای مدل بیشتر از ۱/۹۶ است و این امر معنادار بودن تمامی روابط بین متغیرهای پنهان تحقیق را در سطح اطمینان ۹۵٪ تأیید می‌کند که نشان‌دهنده برازش مناسب مدل ساختاری است. از این رو بر اساس مدل، نتایج تخمین به صورت جدول زیر قابل ارائه است.

جدول (۴) نتایج تخمین مدل

متغیر مستقل	متغیر وابسته	مسیر اثرگذاری	ضریب
امنیت نظامی	امید اجتماعی	مستقیم	۰/۳۰۶
		با نقش میانجی اعتماد اجتماعی	۰/۰۲۶۶
		کل	۰/۳۳۲
امنیت اجتماعی	امید اجتماعی	مستقیم	۰/۰۷۷
		با نقش میانجی اعتماد اجتماعی	۰/۰۷۰
		کل	۰/۱۴۷
امنیت جانی	امید اجتماعی	مستقیم	۰/۲۰۷
		با نقش میانجی اعتماد اجتماعی	۰/۰۳۶۶
		کل	۰/۲۴۳۶
امنیت اقتصادی	امید اجتماعی	مستقیم	۰/۳۵۵
		با نقش میانجی اعتماد اجتماعی	۰/۰۲۴۲
		کل	۰/۳۸۰
اعتماد اجتماعی	امید اجتماعی	مستقیم	۰/۱۷۱

منبع: یافته های تحقیق.

* لازم به توضیح است آماره t در روابط فوق بالاتر از ۱/۹۶ به دست آمده است و بر این اساس متغیرهای مذکور به لحاظ آماری معنادار هستند.

همانگونه که نتایج نشان می دهد تأثیر مولفه های امنیت بر امید اجتماعی مثبت و معنادار به دست آمده است. اما نکته شایان توجه این است که این تأثیر با نقش اعتماد اجتماعی بیشتر شده است که نشان از اهمیت این مؤلفه در جامعه دارد. در ادامه نتایج بدست آمده توجیه شده اند.

۵- نتیجه گیری و پیشنهادها

بر اساس نتایج تحقیق، نقش مؤلفه های امنیت در میزان امید اجتماعی مورد پذیرش قرار گرفته است. این یافته، همسو با پژوهش مهدی زاده و قاری قرآنی (۱۳۹۷)، فرخ نژاد کشکی و همکاران (۱۳۹۷)، صفری شالی و طوافی (۱۳۹۷)، ساعی ارسى و همکاران (۱۳۹۶)، اختر^۱ و همکاران (۲۰۱۸)، دیویس^۲ (۲۰۱۹) و سیمسون^۳ و همکاران (۲۰۲۱) می باشد. بر این اساس نتایج به دست آمده به شرح ذیل تفسیر می شوند:

تأثیر امنیت نظامی بر امید اجتماعی: بر اساس نتایج تحقیق تأثیر امنیت نظامی بر امید اجتماعی هم به صورت مستقیم و هم با نقش میانجی اعتماد اجتماعی تایید شد. تأثیر کل به دست آمده مثبت (با ضریب ۰/۳۳۲) و معنادار است. در توجیه تأثیر مستقیم، می توان گفت امنیت نظامی و حفظ امنیت در کشور، به طور مستقیم بر خشونت و تهدیدات امنیتی تأثیر گذار است. هرچه امنیت نظامی بهبود یابد و کشور در مواجهه با تهدیدات بیشتر مقاومت کند، رضایت و امید اجتماعی نیز بالاتر خواهد رفت. زیرا امنیت نظامی منجر به کاهش ترس و نگرانی های مردم درباره امنیت شخصی و جامعه می شود و افراد بیشترین امید به زندگی و آینده بهتر را برای خود متصور خواهند شد. در خصوص تأثیر غیرمستقیم از طریق اعتماد اجتماعی، اعتماد اجتماعی نقش بسیار مهمی در تعیین

^۱. Akhter

^۲. Davis

^۳. Simpson

سطح امید اجتماعی دارد. هنگامی که اعتماد اجتماعی بین شهروندان بالا باشد، خشونت و تهدیدات کاهش می‌یابد و افراد به راحتی در اجتماعی پویا و خوش بین شرکت می‌کنند. از آنجا که اعتماد اجتماعی رابطه مستقیم با امنیت نظامی دارد، افزایش اعتماد اجتماعی منجر به افزایش امنیت نظامی و در نتیجه، افزایش امید اجتماعی خواهد شد. به طور خلاصه، امنیت نظامی به طور مستقیم بر امید اجتماعی تأثیر مستقیم دارد و از طریق نقش میانجی اعتماد اجتماعی نیز تأثیر خود را به مردم انتقال می‌دهد. این دو زمینه در کاهش خشونت، تهدیدات و نگرانی‌ها و در نتیجه افزایش رضایت و امید اجتماعی نقش مهمی دارند.

تأثیر امنیت اجتماعی بر امید اجتماعی: بر اساس نتایج تحقیق تأثیر امنیت اجتماعی بر امید اجتماعی هم به صورت مستقیم و هم با نقش میانجی اعتماد اجتماعی تایید شد. تأثیر کل به دست آمده مثبت (با ضریب ۰/۱۴۷) و معنادار است. در توجیه تأثیر مستقیم، می‌توان گفت امنیت اجتماعی، که شامل حفظ نظم و آرامش عمومی، کاهش جرائم و خشونت‌ها و پیشگیری از تهدیدها و خطرات امنیتی است، به طور مستقیم بر امید اجتماعی تأثیر می‌گذارد. وجود امنیت در جامعه، باعث کاهش ترس و نگرانی در افراد می‌شود و امید آن‌ها به زندگی و آینده بهتر بالا می‌رود. از طرفی، بهبود شرایط امنیتی منجر به افزایش فعالیت‌های اجتماعی و اقتصادی و ایجاد فرصت‌های شغلی می‌شود که نیز تأثیر مستقیمی در امید اجتماعی دارد. در خصوص تأثیر غیرمستقیم از طریق اعتماد اجتماعی؛ اعتماد اجتماعی نیز نقش مهمی در تأثیر امنیت اجتماعی بر امید اجتماعی ایفا می‌کند. هنگامی که اعتماد اجتماعی بین افراد و نظام‌ها و سازمان‌های اجتماعی (مانند دولت، نهادهای قضایی و اجرایی) بالا باشد، درک بهتری از امنیت و پایداری جامعه وجود خواهد داشت. اعتماد به نظام و سازمان‌های ذی‌ربط، میزان همکاری و مشارکت اجتماعی را بیشتر می‌کند و در نتیجه، امید اجتماعی را افزایش می‌دهد. علاوه بر این، افزایش اعتماد اجتماعی به کاهش تقلبات، فساد و ناامنی اجتماعی منجر می‌شود که نیز بهبود امید اجتماعی را داشته باشد. بنابراین، امنیت اجتماعی به صورت مستقیم و از طریق نقش میانجی اعتماد اجتماعی، به افزایش امید اجتماعی و رضایت افراد از زندگی و آینده مشترک در جامعه کمک می‌کند.

تأثیر امنیت جانی بر امید اجتماعی: بر اساس نتایج تحقیق تأثیر امنیت جانی بر امید اجتماعی هم به صورت مستقیم و هم با نقش میانجی اعتماد اجتماعی تایید شد. تأثیر کل به دست آمده مثبت (با ضریب ۰/۲۴۳) و معنادار است. در توجیه تأثیر مستقیم، می‌توان گفت امنیت جانی به طور مستقیم بر امید اجتماعی تأثیر می‌گذارد. وجود تدابیر امنیتی که برای حفظ جان افراد در مواجهه با تهدیدات جانی و خطرات وقوع حوادث ضدانسانی اتخاذ می‌شود، ترس و نگرانی را در افراد کاهش می‌دهد. این امر باعث افزایش امید آن‌ها به زندگی و آینده بهتر می‌شود. امنیت جانی به مردم اعتماد به نفس و اعتماد به قدرت‌ها و نظام‌های امنیتی می‌دهد و باعث ایجاد امید و اعتماد به آینده می‌شود. در خصوص تأثیر غیرمستقیم از طریق اعتماد اجتماعی میتوان گفت اعتماد اجتماعی نقش مهمی در تأثیر امنیت جانی بر امید اجتماعی دارد. هنگامی که اعتماد اجتماعی بین افراد و سازمان‌ها و نهادهای امنیتی بالا باشد، افراد بهترین تدابیر امنیتی را اثربخش می‌دانند و به آنها اعتماد دارند. این امر باعث می‌شود که افراد به راحتی در جامعه شرکت کنند و امید به زندگی بهتر و آینده خوبتر داشته باشند. همچنین، افزایش اعتماد اجتماعی به افراد و نهادهای امنیتی، همکاری بین آنها را افزایش می‌دهد و منجر به عملکرد بهتر و ایجاد اطمینان در جامعه می‌شود. با توجه به موارد فوق، امنیت جانی به صورت مستقیم و از طریق نقش میانجی اعتماد اجتماعی، تأثیر مثبتی در امید اجتماعی دارد. این تأثیر شامل کاهش ترس و نگرانی از خطرات جانی، ایجاد اعتماد به آینده و بهبود رفاه اجتماعی می‌شود.

تأثیر امنیت اقتصادی بر امید اجتماعی: بر اساس نتایج تحقیق تأثیر امنیت اقتصادی بر امید اجتماعی هم به صورت مستقیم و هم با نقش میانجی اعتماد اجتماعی تایید شد. تأثیر کل به دست آمده مثبت (با ضریب ۰/۳۸۰) و معنادار است. درباره تأثیر مستقیم، می‌توان گفت امنیت اقتصادی به طور مستقیم بر امید اجتماعی تأثیر می‌گذارد. وجود امنیت در زمینه اقتصادی، شامل عدم نابسامانی‌های اقتصادی، عدم ناپایداری و عدم تغییرات ناگهانی در شرایط اقتصادی، به افراد اطمینان می‌دهد و پیش‌بینی‌پذیری درباره آینده را افزایش می‌دهد. بهبود چنین شرایطی، اعتماد و امید افراد را به آینده و رونق اقتصادی بالا می‌برد. امنیت اقتصادی

مرتبط با عدم تهدیدها و ناامنی‌های اقتصادی است که در صورت وجود آنها، امید افراد به زندگی بهتر و رضایت از شرایط اقتصادی کاهش می‌یابد. در خصوص تأثیر غیرمستقیم نیز می‌توان گفت اعتماد اجتماعی نقش مهمی را در تأثیر امنیت اقتصادی بر امید اجتماعی ایفا می‌کند. وجود اعتماد اجتماعی بین افراد و سازمان‌ها و نهادهای اقتصادی، بهبود روابط تجاری و مالی، و پایداری اقتصادی را در جامعه تسهیل می‌کند. اعتماد به تصمیمات اقتصادی مسئولین و شرکت‌ها، باعث افزایش همکاری و سرمایه‌گذاری در اقتصاد می‌شود و امید به بهبود شرایط اقتصادی را افزایش می‌دهد. علاوه بر این، افزایش اعتماد اجتماعی، نقض قراردادهای و تقلبات اقتصادی را نیز کاهش می‌دهد. بنابراین، امنیت اقتصادی به صورت مستقیم و از طریق نقش میانجی اعتماد اجتماعی، تأثیر مثبتی در امید اجتماعی دارد که شامل افزایش پیش‌بینی‌پذیری و امید به رونق اقتصادی، رضایت از شرایط اقتصادی و اعتماد به آینده است.

تأثیر اعتماد اجتماعی بر امید اجتماعی: بر اساس نتایج به دست آمده، تأثیر اعتماد اجتماعی بر امید اجتماعی مثبت و معنادار است (با ضریب ۰/۱۷۱۱) که می‌توان گفت هنگامی که اعتماد بین افراد و نهادها بالا باشد، امید اجتماعی نیز افزایش می‌یابد. تأثیر اعتماد اجتماعی بر امید اجتماعی را می‌توان به صورت زیر توجیه کرد:

- شکل‌گیری روابط مثبت: وجود اعتماد اجتماعی سبب می‌شود افراد با اعتماد به همدیگر، احساس همبستگی و تعامل مثبت داشته باشند و امید به تجارب و روابط، آینده بهتری را برای افراد جامعه پدید می‌آورد و امید افراد به رشد و پیشرفت را تقویت می‌کند.
 - افزایش توانایی مشارکت: وجود اعتماد اجتماعی سبب می‌شود افراد بهترین توانایی‌ها و منابع خود را برای تلاش در جهت بهبود شرایط اجتماعی اعمال می‌کنند که امید افراد به آینده را افزایش می‌دهد.
 - حمایت از تغییر و تحول: زمانی که اعتماد به نهادها و رهبران اجتماعی وجود داشته باشد، افراد بیشتر در تحولات مشارکت می‌کنند و امید به بهبود شرایط را در خود و دیگران حفظ می‌کنند.
- با توجه به نتایج به دست آمده پیشنهادهای زیر قابل‌ارائه است:

۱- تمهید برنامه‌های امنیتی مناسب برای پیشگیری از تهدیدهای خارجی و داخلی، کنترل تسلیحات و تقویت قدرت نظامی توسط دولت‌ها و سازمان‌های نظامی

۲- ایجاد قوانین عدالت‌محور، مبارزه با جرم و جنایت، حفظ نظم و امنیت عمومی و تسهیل دسترسی به خدمات امنیتی

۳- برنامه‌ها و سیاست‌های اقتصادی مناسب، شامل توسعه اقتصادی، کاهش بیکاری و فقر، حفظ پایداری مالی و جلوگیری از رکود

۴- تسهیل حفظ سلامتی عمومی، ایجاد سیستم بهداشتی و درمانی کارآمد، افزایش امکانات بهداشتی و حفظ محیط زیست

۵- افزایش شفافیت در نظام اجتماعی، پاسخگویی دولت به نیازها و انتظارات مردم و ترویج همبستگی اجتماعی

در همه‌ی اقدامات فوق باید توجه داشت که به منظور تأثیرگذاری بیشتر بر امید اجتماعی، افراد باید فعال و مشارکت‌کننده در این اقدامات باشند، به طوری که خود اعتماد را به بار بیاورند و در فرآیند تصمیم‌گیری و اجرای سیاست‌ها و برنامه‌ها دخیل شوند.

منابع و مآخذ

- آپلروث، اسکات و ادلس، لائورا دسفور (۱۴۰۱). *نظریه جامعه‌شناسی کلاسیک و معاصر: متن و قرائت‌ها* (ترجمه سلیمان میرزائی راجعونی). تهران: نشر لویه.
- امیرپناهی، محمد، المیر، مهدی و شکریانی، محسن (۱۳۹۵). وضعیت سنجی امید اجتماعی در ایران (تحلیل ثانویه پیمایش وضعیت اجتماعی، فرهنگی و اخلاقی). *پژوهشنامه مددکاری اجتماعی*، ۳(۹)، ۷۹-۱۰۶.
- ترنر، جانانان اچ. (۱۳۹۷). *مسئله عواطف در جوامع* (ترجمه محمد رضا حسنی). تهران: انتشارات علمی و فرهنگی.

- تنهایی، علیرضا، آراسته، حمیدرضا، زین‌آبادی، حسن‌رضا و نصری، قدیر (۱۳۹۸). کارکردهای دانشگاه در ارتقای امنیت اجتماعی جمهوری اسلامی ایران (پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه خوارزمی).
- حسنی، محمد (۱۳۹۸). بررسی میزان تأثیرگذاری امنیت اجتماعی بر روی سطح امید به آینده دانشجویان اراک. فصلنامه دانش انتظامی پلیس استان مرکزی، ۸(۴).
- حسینی اخگر، سیده معصومه، بلالی، اسماعیل و مختاری، مریم (۱۳۹۷). بررسی تطبیقی عوامل مؤثر بر میزان احساس امنیت در میان مردم شهرهای همدان و یاسوج. فصلنامه برنامه ریزی رفاه و توسعه اجتماعی، ۳۶(۹)، ۳۷.
- حیدری ساربان، وکیل، باختر، سهیلا و خوش‌رفتار، عبدالرضا (۱۳۹۷). تحلیل امنیت اجتماعی و اثرات آن در توسعه گردشگری مورد مطالعه روستای سراب هرسم - شهرستان اسلام آباد غرب. فصلنامه راهبردهای توسعه اجتماعی، ۵(۳).
- درویشی، فرزاد، محسنی، رضا علی و مهاجری، اصغر (۱۴۰۰). توسعه اجتماعی و احساس امنیت اجتماعی (مورد مطالعه: شهر تهران). پژوهشنامه نظم و امنیت انتظامی، ۱۴(۵۵)، ۲۲۳-۲۴۸.
- دهقانی فیروزآبادی، سید جلال و وهاب پور، پیمان (۱۳۹۱). امنیت هستی‌شناختی در سیاست خارجی جمهوری اسلامی ایران. تهران: پژوهشکده مطالعات راهبردی.
- رستمی، فرزاد و غلامی حسن‌آبادی، مسلم (۱۳۹۴). امنیت هستی‌شناختی و استمرار مناقشه هسته ای ایران و غرب. سیاست جهانی، ۴، ۱۳۵-۱۶۵.
- ساعی ارسی، ایرج، سید رنجبر سقزچی، میرمصطفی و بهاری، هادی (۱۳۹۶). بررسی میزان امید به آینده دانشجویان و عوامل اجتماعی مرتبط با آن (مورد مطالعه دانشجویان دانشگاه محقق اردبیلی). علوم رفتاری (ابهر)، ۳۱، ۵۵-۷۶.
- سیدعلی پور، سید خلیل، فرجی راد، خدر و رئیس، محمد (۱۳۹۸). بررسی رابطه بین مشارکت مدنی و امنیت شهری (مورد مطالعه کلان شهر تهران). فصلنامه پژوهشنامه نظم و امنیت انتظامی، ۴(۱۰)، ۱-۲۶.
- شیهان، مایکل (۱۳۸۹). امنیت بین الملل (ترجمه سید جلال دهقانی فیروزآبادی). تهران: پژوهشکده مطالعات راهبردی.
- صفری شالی، رضا و طوافی، پویا (۱۳۹۷). بررسی میزان امید به آینده و عوامل مؤثر بر آن در بین شهروندان تهرانی. فصلنامه برنامه ریزی رفاه و توسعه اجتماعی، ۹(۳۵)، ۱۵۷-۱۱۷.
- طاهری دمنه، محسن و کاظمی، معصومه (۱۳۹۹). خوانشی آینده‌پژوهانه از پروبلماتیک امید اجتماعی در ایران. فصلنامه پژوهش‌های راهبردی مسائل اجتماعی ایران، ۹، ۳(پیاپی ۳۰)، ۸۰-۴۹.
- عبدالله خانی، علی (۱۳۸۵). بررسی و نقد نظریه امنیتی ساختن. مطالعات راهبردی، ۳۳، ۴۹۱-۵۱۲.
- عشاق خسروشاهی، لیلا، نوابخش، مهرداد، متقی، ابراهیم و هاشم زهی، نوروز (۱۳۹۸). طراحی مدل تبیینی عوامل فرهنگی مؤثر بر احساس امنیت اجتماعی در شهر کرمان. فصلنامه علمی مطالعات میان فرهنگی، ۱۴(۴۰)، ۳۹-۷۲.
- فتوحی اردکان، فرزانه السادات و یزدان پناه، لیلا (۱۳۹۸). واکاوی مفهومی و نظری امنیت و احساس امنیت. مطالعات علوم اجتماعی، ۵، ۱، ۲۲-۳۲.
- فرخ نژاد کشکی، داود، محمدی، اصغر و حقیقتیان، منصور (۱۳۹۷). بررسی عوامل جامعه‌شناختی مؤثر در امید به آینده حاشیه‌نشینان تبریز. مطالعات جامعه‌شناختی شهری، ۱، ۲۹، ۸۱-۱۰۸.
- گیدنز، آنتونی (۱۳۸۰). تجدد و تشخص؛ جامعه و هویت شخصی در عصر جدید (ترجمه ناصر موفقیان). تهران: نشر نی.
- گیدنز، آنتونی (۱۳۹۷). جامعه‌شناسی (ترجمه منوچهر صبوری). تهران: انتشارات نی.
- لک‌زایی، نجف (۱۳۸۹). فلسفه امنیت از دیدگاه امام خمینی (ره). فصلنامه مطالعات راهبردی، ۱۳(۴۹)، ۵-۲۸.
- مدنی قهفرخی، سعید (۱۳۹۷). از امید فردی تا امید اجتماعی. مجله رشد آموزش در علوم اجتماعی، ۷۷، ۱۶-۱۷.

- مهدی‌زاده، شراره و قاری قرآنی، سیما (۱۳۹۷). عوامل اجتماعی مؤثر بر امید به آینده دانشجویان دانشگاه تهران (ورودی سال ۱۳۹۳). *مجله مطالعات راهبردی ورزش و جوانان*، ۱۷، ۴۲.
- میرسپاسی، علی (۱۳۸۸). *اخلاق در حوزه عمومی*. تهران: ثالث.
- نوابخش، مهرداد و مقتدرزاده ملکی، احمدعلی (۱۳۹۱). بررسی ابعاد هویتی سه گانه (محلی، ملی و جهانی) در بین جوانان و نقش آن در توسعه فرهنگی استان آذربایجان شرقی. *مجله مطالعات توسعه اجتماعی ایران*، ۵(۱)، ۸۳-۹۵.
- هزار جریبی، جعفر (۱۳۹۰). احساس امنیت اجتماعی از منظر توسعه گردشگری. *مجله جغرافیا و برنامه ریزی محیطی*، ۲۲، پیاپی ۴۲.
- یاریان، سجاد، رهیان، هادی، اصغرنازاد فرید، علی اصغر، واحدی، هلیا، عامری، نازنین فاطمه و دهقان نجم آبادی، مهناز (۱۳۹۸). اثربخشی آموزش امنیت هستی شناختی بر امنیت روانی و اضطراب وجودی سالمندان. *سالمنشناسی*، ۳، ۴، ۱-۱۰.
- Akhter, N., Bambra, C., Mattheys, K., Warren, J., & Kasim, A. (2018). Inequalities in Mental Health and Well-Being in a Time of Austerity: Follow-Up Findings from the Stockton-On-Tees Cohort Study. *SSM-Population Health*, 6, 75-84.
- Albert, N. M. (2011). *Grieving, Hope and Solace: When a Loved One Dies in Christ*. ISBN-13978-1936760268
- Davis, O. (2019). What is the Relationship between Benefit Conditionality and Mental Health? Evidence from the United States on TANF policies. *J. Soc. Pol.*, 48(2), 249-269.
- Elcan Kaynak, N. (2022). Meliorism and Social Hope in Pragmatism: Richard Rorty's Reinterpretations. *Odüsobiad*, 12(3), 2883-2894
- Evans, B., & Reid, J. (2014). *Resilient life: The art of living dangerously*. Cambridge: Polity Press.
- Frank, J. D. (1968). The Role of Hope in Psychotherapy. *International Journal of Psychiatry*, 5, 383-395.
- Guerrieri, V. (2018). The Spatiality of Hope: Mapping Canada's Northwest Energy Frontier. *Globalizations*, Retrieved from doi://10.1080/14747731.2018.1534467
- Koopman, C. (2016). Pragmatism as a Philosophy of Hope: Emerson, James, Dewey, Rorty. *The Journal Speculative Philosophy*, 20(2), 106-116.
- Massumi, B. (2005). Fear (the Spectrum Said). *Positions*, 13(1), 31-48.
- Mitzen, J. (2004). Ontological Security in World Politics and Implications for the Study of European Security. *Paper for the Cidle Workshop, Oslo*.
- Mikulincer, M., & Shaver, P. R. (2012). Attachment theory expanded: A behavioral systems approach. In K. Deaux and M. Snyder (Eds.), *The Oxford Handbook of Personality and Social Psychology* (467-492). Oxford: Oxford University Press.
- Robin, C. (2016). Against the politics of fear. Retrieved January 1, 2018, from <https://www.jacobinmag.com/2016/12/against-politics-fear-trump-republicans-organizing-change>
- Simpson, J., Albani, V., Bell, Z., Bambra, C., & Brown, H. (2021). Effects of social security policy reforms on mental health and inequalities: A systematic review of observational studies in high-income countries.
- O'Toole, W., Luke, D. S., Semmens, T., Brown, D. J., & Tatrai, A. (2019). *Security Theory Process, Definitions, Tools, and Techniques* (7). Oxford: Goodfellow.
- Wrangel, C. T. (2019). Biopolitics of Hope and Security: Governing the Future through US Counterterrorism Communications. *Globalizations*, 16(5), 664-677.